

Úvodem	5
TVAROSLOVÍ	
1. Synkretismus	13
2. Emancipační úsilí	31
3. Lingvocentrismus	42
4. Překladovost	61
5. Mytologičnost	79
6. Ideálnost, hra a mystifikace	102
7. Vlastenecká společnost	118
POJMOSLOVÍ	
1. Atický – jónský – dórský	133
2. Vlast	139
3. Národ	153
4. Střed	170
5. Praha	178
PARADOXY	
1. Divadlo	191
2. Romantismus	201
Poznámky	218
Index	230
Literatura	238
Rejstřík jmenný	251
Rejstřík věcný	259
Obrazová příloha	265

Kladla-li se v minulosti otázka podstaty národního obrození, dala se tak obvykle v souvislosti s otázkou celkového smyslu a rázu českého dějinného vývoje. Sám pojem obrození, který dnes vnímáme jako bezpříznakový, býval kamenem sváru, prosazoval se nesnadno proti pojímům „znovuzrození“, „národní renesance“, „vzkříšení“. Ve sporu kolem tohoto bodu se vyhranovaly protikladné mezí postoje. Na jedné straně se české národní obrození zdálo čímsi až záračným (do hry vstupovaly i sakrální asociace spjaté s představou „vzkříšení“) a téměř nepravděpodobným. Na straně druhé se prosazovalo pojetí chápající české obrození jako prostou součást národního vývoje, jež došlo až ke krajní formulaci, že české obrození je jen součástí „obrození“ evropského – ať již s kladnými důsledky pro hodnocení jednotlivých oblastí české kultury (tehdejší literární aj. díla plně odpovídají historickým podmínkám, za kterých vznikla, stejně jako jim odpovídají literární díla jiných evropských národů), nebo – a to častěji – s důsledky zápornými (české obrození je vůči evropskému „obrození“ opožděné). Přitom